

Skolebesøg i Eritrea januar 2019.

Formanden for Den eritreanske støtteforening Daniel Ghebrelul rejste januar 2019 til Eritrea og besøgte den sydlige region Debub. En repræsentant fra Genbrug til Syd i Danmark deltog og førte tilsyn med vores projekt. Foreningens formand var behjælpelig i forhold til det lokale sprog og kulturen.

Følgende skoler blev besøgt:

1. Debarwa junior and secondary school
2. Adi Baro elementary school
3. Adi Bezhanes junior school
4. Sheka Wedi Besrat junior school
5. Abdela Gonafer elementary school
6. Adi Bahro elementary and junior school, Adi Quala
7. Rahwa junior school, Adi Quala

De 7 skoler bød os hjerteligt velkommen. På hver skole var der deltagere fra lokalsamfundet (community) og PTA (Parents-Teachers Association). Under møderne med skoleledelse, lokalsamfund (community) og lærere, blev det nævnt at eleverne har fået bedre komfort og koncentration i undervisningen med donationerne fra Danmark. Det hjælper på elevernes koncentration i undervisningen at der nu er et mere komfortabelt skoleudstyr. Der er mellem 1500 – 1700 elever på hver skole og mellem 55 – 70 elever i hvert klasselokale. Skoleledelsen og PTA'erne var interesserede i fortsat støtte fra Danmark.

På skolerne blev der serveret national mad "Injera med kødsauce" og på Rahwa junior school deltog endda en ortodoks, koptisk præst og bad en bøn for de 40 lærere og administrationen. Alle takkede Danmark for støtten.

Konklusion

Det er formandens vurdering at alle 7 skoler har rigtig god gavn af de danske donationer.

Sanktionerne mod Eritrea er endelig ophævet

Sanktionerne mod Eritrea er endelig ophævet.

Afrikas Horn har været plaget af konflikter og krig i årtier, og endelig ser det ud til at freden er kommet til regionen.

Politiske ændringer i Etiopien har åbnet for en hurtig fredsftale med Eritrea som blev undertegnet den 8 juli 2018 af præsident Isaias Afwerki fra Eritrea og premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien.

Som en drøm der endelig går i opfyldelse, blev de uretfærdige sanktioner mod Eritrea d. 14 nov 2018 ophævet enstemmigt af FN`s sikkerhedsråd.

Skal man forstå den eritreanske frihedskamp så skal man lære af historien. Det er en historie om en region som har været domineret af stormagterne og hvor Eritrea ikke fik sin frihed som andre afrikanske kolonier. Eritrea fik først sin frihed i 1991 efter 30 års militær og politisk kamp og er med rette blevet kaldt for Afrikas Vietnam. Eritrea blev genstand for manøvrer fra supermagten USA, og udenrigsminister John Foster Dulles erklærede i 1952 følgende: "Set fra et retfærdighedssynspunkt så bør der tages hensyn til den eritreanske befolknings synspunkt. Men USA's strategiske interesser i Røde Havet og verdensfreden gør det nødvendigt at landet knyttes til vores allierede Etiopien".

Den kolde krig og USA imperialismens interesser betød at man nægtede eritreanerne selv-bestemmelse som andre kolonier i Afrika, og denne politik har vestmagterne ført siden. Tusinder af liv kunne være sparet hvis Eritrea i fred havde kunnet udvikle landet. Dette er afgørende for at forstå Eritreas beslutsomme modstand mod alle forsøg på at underkue landet og diktere en bestemt politik.

Etiopien har i årtier nægtet at anerkende realiteten, at Eritrea ikke accepterer at underkaste sig nogen stormagt endsige regional stormagt. Etiopiens skiftende regeringer har skabt splid og splittelse i et land med mange store etniske mindretal. Under kejserdømmet og Mengistu styret var det amhara gruppen som dominerede. Med befrielsen af Eritrea i 1991 blev Mengistu styrtet, men desværre fortsatte tigray gruppen den destruktive politik. Med undertrykkelse af de andre etniske mindretal og en nationalistisk politik hvor Eritrea blev gjort til et problem frem for en samarbejdspartner.

Tigray gruppen og deres organisation TPLF valgte at støtte Washingtons og Bush regeringens såkaldte "krig mod terror" og blev et redskab for fortsat ekstern indblanding i regionen. Gennem en målrettet og kynisk propaganda blev Eritrea gjort til det rådne æble og løgnagtigt beskyldt for at støtte terror

i Somalia. Den amerikanske strategi med "regime change" og dæmonisering blev kørt i stilling. Og Eritrea blev gjort til problemet selv om Eritrea havde den mest fremsynede fredspolitik for regionen. Problemet var i sin kerne at denne ikke inkluderede stormagterne, men byggede på at regionen selv skulle løse deres problemer uden ekstern indblanding. Etiopien blev reelt kuppet af tigray mindretallet og holdt hele regionen som gidsel i 27 år. For ikke at tale om den hårde undertrykkelse i Etiopien af de andre etniske mindretal, her især oromoer og somalier.

Men nu er game over og en ny regering i Addis Abeba har brudt med fortiden. Grænsen er åbnet og der er lavet samarbejdsaftaler mellem de to lande. Det har udløst glæde og forventninger om fred og udvikling i en hårdt plaget region.

John Graversgaard

Skolemøbler til Eritrea fra Stjærskolen

D. 10 april 2018 fik vi fyldt en 40 fods container med brugte skolemøbler fra Stjærskolen, som sendes til landsbyskoler i Eritreas sydlige region.

Vi fik stor støtte af pedeller fra skolen samt 3 elever fra Skanderborg-Hørning Produktionsskole. Stor tak til Produktionsskolen for at I gav de unge mulighed for at deltage. De var en stor hjælp og en fornøjelse at være sammen med.

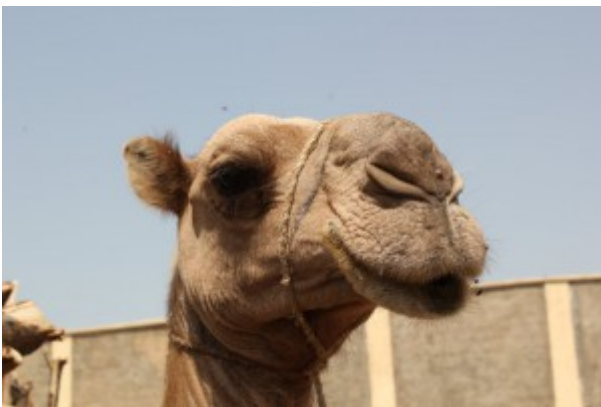
Containeren er bevilget gennem Genbrug til Syd over statslige ulandsmidler. Se www.genbrugtilsyd.org

På billedet ser man det gode hold som bestod af de 3 elever,

pedeller og folk fra vores forening. Desuden ser man skoleinspektør og viceskoleinspektør.

Besøg dog Eritrea...en appel til regering og folketing.

Hermed en opfordring til at indgå i en dialog med Eritrea som er hjemland for mange mennesker som søger mod Europa. Danmark har modtaget tusinder de seneste år, mennesker som har fået asyl. Unge mennesker som vi i dag møder i det danske samfund i gang med en vanskelig integrationsproces.

Flere europæiske lande har sendt delegationer til Eritrea og modtaget besøg fra Eritrea. I stedet for at boykotte og isolere Eritrea, så har andre lande valgt at åbne for diplomatiske kanaler og starte en dialog. En interesse for Eritrea som begrundes i det store migrations- og flygtningepres på Europa.

Et pres som ikke kun er et resultat af vestens krige i Mellemøsten og Afghanistan, men også skyldes en forsømmelse af

Afrika. Et Afrika som hænger fast i fattigdom, krig og underudvikling, hvor de unge tager chancen og bryder op fra landsbyen og risikerer livet i Sahara og Middelhavet.

Tyskland, Schweiz, Storbritannien, Norge og Finland har alle haft delegationer i Eritrea. Danmark sendte også en delegation for at undersøge forholdene, men det endte i ballade og siden har der været tavshed. Udenrigsministeriet og den danske regering er åbenbart gået helt i dvale, mens der sker en udvikling i andre europæiske landes relationer til Eritrea.

EU har i 2015 bevilget 200 Mill. euro til fattigdomsbekæmpelse i Eritrea og vil i et nationalt støtteprogram bevilge støtte til energi og regeringsførelse. Et program som er støttet af alle EU's 28 medlemslande, dvs. også Danmark. Det er en opfølgning på en hjælpepakke fra 2007 på 122 Mill. Euro. EU giver støtten i en forventning om at den kan medvirke til at bremse den farlige exodus hvor eritreanere søger mod Europa for at søge asyl. Dvs. EU anerkender Eritrea som et afrikansk land med problemer som mange andre og som har brug for støtte.

Derfor undrer det os at den danske regering er passiv i forhold til Eritrea. Ved at besøge Eritrea kan der også hentes information om årsagerne til at de unge eritreanere vælger den farlige flugt mod Europa. Danmark havde en høj status i Eritrea gennem gode bistandsprojekter indenfor især landbruget i 1990'erne, men det blev lukket ned af Anders Fogh regeringen. Lad os få gang i noget udviklingsbistand til Eritrea igen, så Danmark kan vise at vi tager Eritreas problemer alvorligt. Man kan starte med at sende en diplomatisk mission til Asmara og indlede en dialog som andre europæiske lande har indledt.

Eritrea er ikke til salg

Eritrea fejrede d. 24 maj 2016 at det var 25 år siden landet blev befriet og Eritrea endelig blev selvstændigt.

Eritrea ligger strategisk på Afrikas Horn ved Det Røde hav. Det Røde Hav er en strategisk vigtig sejlroute for verdenshandlen som forbinder Det Indiske Ocean og Den Persiske Golf med Middelhavet gennem Suez kanalen.

Området er præget af indre konflikter men Eritrea er forblevet en fredelig og stabil stat. Men trods Eritreas strategiske betydning så har der været konstante forsøg på at isolere Eritrea og forhindre Eritrea i at spille en rolle i løsningen af de mange konflikter. Samtidig får Etiopien lov til fortsat at blokere for en fredsløsning gennem sin militære besættelse af Eritreansk territorium. I strid med sikkerhedsrådets resolutioner. Men i USA's globale krig mod terror, så er Eritrea kommet på den sorte liste selv om Eritrea altid har taget afstand fra terrorisme. Eritrea isoleres fra at deltage i internationale konferencer og dæmoniseres selv om Eritrea fremlægger konstruktive forslag til fredsløsning i både Somalia, Syd Sudan og Yemen. I stedet er Eritrea blevet mødt med sanktioner som er dybt uretfærdige, da Eritrea er offer i konflikten med Etiopien. Etiopien som har invaderet Somalia, angrebet Eritrea og ligger i krig med store dele af sin befolkning.

Eritrea fik ikke sin frihed som andre kolonier i Afrika, ligesom Somalia og Libyen som var Italiens to andre kolonier. USA's udenrigsminister John Foster Dulles udtalte forståelse, men at USA's strategiske interesser vejede højere og derfor skulle Eritrea underlægges deres allierede Etiopien.

Denne blodige uretfærdighed medførte en væbnet frihedskamp mod Etiopien med store ofre og imod Etiopien som blev udrustet med moderne amerikanske våben. FN var totalt tavse og dermed medskyldig i de forbrydelser som blev begået mod det eritreanske folk. Derfor har Eritrea heller ikke høje tanker om FN som har vist sig som er redskab for den dominerende supermagt USA.

Folket i Eritrea vandt deres selvstændighed d. 24. Maj 1991. Det var en historisk sejr, hvor man også i den sidste periode måtte slås mod den anden supermagt Sovjetunionen som begik den store dumhed at støtte det brutale diktatur i Etiopien. Det var en sejr med store omkostninger med 60.000 frihedskæmpere og over 100.000 civile martyrer under den 30 år lange frihedskamp.

Opbygningen af landet startede fra nul punktet men blev alvorligt sat tilbage i grænsekrigen med Etiopien i 199-2000 hvor Etiopien forsøgte at destruere det selvstændige Eritrea. Men igen blev Eritrea svigtet af FN. Etiopien fortsætter sin besættelse af Eritreansk territorium og både sikkerhedsråd og supermagten USA accepterer det uden sanktioner. Grænsen mellem de to lande er lukket og der er ingen samhandel overhovedet.

Det betyder at Eritrea har måttet fortsætte sin militære og civile mobilisering for at forsvare landet. Noget som har kostet befolkningen store ofre, men anset som livsnødvendig for landets overlevelse.

Samtidig anvender imperialismen sin strategi med at angribe Eritrea for at overtræde menneskerettighederne på en lang række områder, medens de korrupte regimer i andre lande i

området er fredet, da de villigt underlægger sig den vestlige imperialismes krav.

Fattigdom og fortsat konflikt med Etiopien har fået mange unge til at sige farvel til Eritrea. De kan ikke vente på bedre tider og tager risikoen med menneskesmuglere den lange vej gennem Sahara og over Middelhavet.

Eritrea kan kaldes for Afrikas Cuba, og har opnået flotte resultater med sundhed og uddannelse som vækker beundring. Dette er livskvalitet og menneskerettigheder, men den vestlige imperialisme accepterer ikke nogen former for tilløb til socialisme. F.eks. at et land vil råde over sine ressourcer og ikke blot sælger ud til de multinationale med udvikling af en korrump rig overklasse som beriger sig selv. Eritrea har valgt en anden udviklingsvej(Self-reliance), og er derfor også blevet kaldt for "truslen om et godt eksempel".

Eritrea vil styre selv og ligger ikke under for afpresning. Man vil gerne tale menneskerettigheder og aflægger periodiske rapporter til UNCHR. Men dette er ikke nok for Eritreas fjender, som bruger alle former for psykologisk krigsførelse mod landets regering. Hidtil har regeringen i Asmara modstået presset. Når folk besøger Eritrea får de et andet billede af landet end det fordrejede billede som USA og vestlige medier prøver at give af landet.

Eritrea er et besøg værd.

Skolemøbler til Eritrea

Støtte til Eritreas skoler:

Vi havde en fantastisk dag d. 25. april 2016 i Assentoft, Randers Kommune. Venner af foreningen og 8. klasselever hjalp til med at fylde en 40 fods container med gode brugte skolemøbler til Eritreas skoler i Debub-regionen. Også tak til pedeller på Langå og Assentoft skoler.

Indsamling af skolemøbler til Eritrea.

Stor tak til alle aktive som var med til at pakke 2 stk 40 fods containere d. 13. maj 2015. Foreningen havde fået bevilget containerstøtte til forsendelse til Eritrea af brugte skolemøbler fra Randers Kommune. Særlig tak til skolepedeller fra Rytterskolen og Langaa Skole, og Asylcentret i Langaa, som gav de eritreanske flygtninge på centret fri til at hjælpe til.

Holdet på
Rytterskolen

Holdet på Langaa
Skole

Klage over TV2 udsendelse om Eritrea, lørdag 17 januar, 2015 – betaling af 2 % fra diasporaen.

Til TV 2

Vedr. betaling af 2 % fra diasporaen.

Vi vil klage over manglen på almindelig presseetik, og den form for kampagnejournalistik som journalist Anders Lomholt anvendte i dette indslag om eritreaneres frivillige betaling af 2 % til Eritrea.

Eritrea blev en selvstændig stat i 1991 efter 30 års krig og har brug for støtte til opbygning af landet, rehabilitering af krigsofre, hjælp til forældreløse børn osv. og har derfor bedt eritreanere i udlandet om at bidrage. Et princip som ikke er ukendt, f.eks. betaler jøder i hele verden store beløb til Israel og amerikanske statsborgere som bor i udlandet betaler skat til deres hjemland.

Men Anders Lomholt har travlt med at lave et indslag hvor konklusionen er givet på forhånd. Eritreanere rejser meget frem og tilbage til Eritrea, og er aldeles ikke et lukket land. Spørg bare herboende eritreanere.

Ud fra den almindelige RET og PLIGT tankegang, beder man eritreanere i udlandet om at betale til samfundet, hvis man

vil have ydelser i form af f.eks. adgang til jord og andre rettigheder. Og det er vel at mærke frivilligt at betale. Og det er en konstruktion når Anders Lomholt i programmet siger "at de presses til at betale"

Udsendelsen er lavet med et SET UP, hvor det åbenbart drejer sig om sammen med oppositionsfolk, at tegne et meget negativt billede. Det er TV 2 i sin gode ret til. Men vi vil klage over de anvendte metoder, som ikke er i overensstemmelse med god presseetik og TV 2`s egne presseetiske regler.

I stedet for selv at ringe til ambassaden i Stockholm, så ser vi TV2 anvende en person til at ringe som bruger et falsk navn: Tekle Tesfay Gebray. Hans rigtige navn er imidlertid Kiros Tesfagiorgis, og han får svar på sine spørgsmål fra ambassaden. Og dette falskneri foregår fra TV2`s studie, dvs. det er aftalt spil, hvor Anders Lomholt bruger Kiros Tesfagiorgis som "Agent provocateur". Hvis der var tale om afsløring af noget kriminelt kunne man forstå det, men det er aldeles ikke kriminelt at bede borgere med eritreansk statsborgerskab om at betale en skat hvis de ønsker ydelser fra staten. Dvs. TV 2 og Anders Lomholt bruger en stråmand i stedet for selv at spørge ambassaden. En metode som ellers kendetegner almindelig hæderlig journalistik.

Dette må være i strid med TV 2 egen programetik.

Endvidere bringes der et billede af en herboende eritreaner Haile Russom, som hænges ud i udsendelsen som nærmest kriminel. Det er ikke ulovligt det som han gør for at hjælpe sine landsmænd. Og hvor TV2 har fået et billede af ham, forstår Haile Russom ikke...har TV 2 stjålet det?

Med venlig hilsen

Daniel Ghebrelul og John Graversgaard, på vegne af Den Eritreanske Støtteforening.

24. januar 2015

DR-Orientering P1: Eritrea – set med venligt indstillede øjne

DR-Orientering på P1 har d. 11 december bragt et interview med , bestyrelsesmedlem, Den Eritreanske Støtteforening om Eritrea.

“Eritrea er andet end undertrykkelse og overgreb, lyder det fra en, der har fulgt det lille land og dets kamp mod de store i årtier. Vi taler med formanden for den Eritreanske Støtteforening om, hvorfor styret i Asmara er blevet, som det er. ”

[Lyt til udsendelsen her](#)

Pressemeddelelse på vegne af

Eritreiske foreninger om "Eritrea sagen"

Der er i den sidste tid blevet skrevet og talt en del om Eritrea Fact Finding missionens rapport og om i hvor høj grad den kan bruges i vurdering af, om hvorvidt at asylansøgere fra Eritrea kan sendes hjem, så længe at de underskriver et angrebrev og betaler 2% i skat til Eritrea.

Vi mener hverken at rapporten eller de rapporter som modsiger dens konklusion, kan bruges til at vurdere asylansøgerne krav på opholdstilladelse. I virkeligheden har ingen rapporter hidtil benyttet tilstrækkelige mængder af repræsentative og valide kilder til at skabe et klart billede på området. Ingen har endnu udarbejdet en rapport, hvor at civilbefolkningen i Eritrea er taget med på samråd, ej heller et repræsentativt udsnit af den eritreiske diaspora.

Man kan ikke basere rapporter udelukkende på unavngivne ambassadører, flygtninge udsagn og "regime kritikere".

Det er f.eks. fakta at Eritrea har en politik om at man ikke tager imod tvangshjemsendte asylansøgere, men at man kun tager imod folk, som tager hjem af egen fri vilje. Det er foruroligende at hverken udlændingestyrelsen eller folketinget har adresseret dette. Det viser, at man savner viden på området. Den manglende viden og dokumentation på området bør derfor komme asylansøgerne til gode.

Med den manglende viden på området, ville det være en falliterklæring, hvis udlændingestyrelsen skulle være villig til at tvinge asylansøgerne til at underskrive et angrebrev til den eritreiske regering for efterfølgende at kunne sende dem hjem.

Hvorfor er man overhovedet parat til at tvinge folk til at underskrive at de angrer, hvis de i virkeligheden ikke angrer?

Det strider da imod alt der har med menneskerettigheder og ytringsfrihed at gøre. Det er ikke Danmark værdigt.

Vi mener principielt, at man slet ikke bør overveje at tvangshjemsende de eritreere som kommer til landet. Det er moralsk forkert og praktisk umuligt. I stedet har Danmark i samarbejde med EU en oplagt mulighed for at løse den konflikt som fastholder Eritrea i en konstant tilstand af krigsparathed, der tvinger landet til at fastholde unge værnepligtige i mange år i hæren. Det er ikke kun en mulighed for at stoppe roden til at mange flygter, men også et ansvar som EU og dermed Danmark har skrevet under på, men efterfølgende negleget hvilket har haft store konsekvenser for Eritrea.

EU har sammen med FN, den Afrikanske Union og USA underskrevet deres vidneerklæring på fredsaftalen, som Eritrea og Etiopien indgik i 2000. En fredsaftale som blev indgået efter en to årig krig, som Etiopien erklærede i 1998 og som kostede i alt 120.000 liv. Fredsaftalen var baseret på, at den internationale domstol i Haag skulle træffe en afgørelse om grænsedragningen som var årsagen til at Etiopien erklærede krigen. Begge parter skulle acceptere dommens endegyldige og endelige afgørelse og trække sig tilbage til egne territorier. Såfremt et eller begge parter ikke valgte at respektere den internationale domstols afgørelse, så skulle vidnerne som var garanter for aftalens eksekvering presse den benægtende part, bl.a. i form af sanktioner.

Byen Badme og større omliggende landområder som i første omgang fik Etiopien til at erklære krigen, blev af domstolen i Haag i 2002 afgjort til at være Eritreisk territorium. Etiopien har dog sidenhen nægtet at forlade stridepunktet Badme og større eritreiske territorier og har endnu ikke trukket krigserklæringen tilbage. Eritrea har derimod accepteret og fulgt aftalen.

Vidnerne og garantierne af aftalen bl.a. EU, og dermed Danmark,

har ikke levet op til deres ansvar ved at lægge pres på Etiopien for at få landet til at leve op til internationale lov, da de pt. okkuperer en selvstændig nations territorier. I stedet har man i dette tilfælde valgt at støtte "bøllen" i denne konflikt, ved at se og behandle Etiopien som en vigtigere allieret. Man har derfor valgt at støtte regimet i Etiopien økonomisk og diplomatisk.

Da Etiopiens befolkning er næsten 20 gange større end den eritreiske, har Eritrea valgt at militarisere store dele af befolkningen for at kunne forsvare nationen og udskudt implementeringen af dele af forfatningen. Eritreas regering har dog ved flere lejligheder udmeldt at "hvis Etiopien trækker sig fra grænsen om morgenen, så er man klar til at tale genoptage diplomatiske forbindelser om aftenen" og derefter også bl.a. normalisere værnepligten for alle.

Så længe det internationale samfund ikke skrider ind overfor Etiopiens ulovlige okkupation, så vil situationen forblive uændret og der vil ankomme flere flygtninge fra Eritrea til Europa. Flygtninge som ikke kan eller burde hjemsendes, uden deres samtykke.

Hvis man vælger at presse og dermed vise en entydig standard til Etiopien på samme vis som man gør overfor Rusland for at begå samme handling og bryde selvsamme internationale konventioner i Ukraine, vil Etiopien øjeblikkeligt være tvunget til at trække sig fra eritreisk territorium og leve op til international lov.

Det ville skabe grobund for demilitarisering i Eritrea, komplet implementering af forfatningen og et bedre fundament for regional partnerskab og handel. Alt sammen noget som vil skabe økonomisk vækst og fred og derved lempe migrationen til Europa. For Eritreere vil i virkeligheden helst blive boende i Eritrea, hvis den politiske situation normaliseres. Eritrea er af Lonely planet, et af verdens mest anderkendte rejseguides, oftest på listen over de bedste rejsesteder i verden. Eritrea

har opnået nogen af de bedste resultater i Afrika på uddannelses-og sundhedsområdet ifølge FN og har for længst opnået en del af FN 2015 målene. Af de otte mål forudser FN at Eritrea når syv inden udgangen af 2015. Det er et af de mest sikre og fredelige lande i regionen, uden nogen interne religiøse eller etniske konflikter.

Vi mener derfor at den nuværende debat er afsporet og stærkt unuanceret, hvorfor vi heller ikke finder den produktiv for løsningen af problemet.

Eritreansk folkeforeningen i København, Sjælland og omegn

Eritreansk kvindeforening

Eritreansk ungdomsforening

Den Eritreanske støtteforening

[Download som pdf: Pressemeddelelse_Eritreiske-foreninger](#)